

Wim van Binsbergen (1947) is antropoloog en houdt zich in die hoedanigheid voornamelijk bezig met religie en met Afrika. Hij deed veldwerk in Tunesië en in Zambia en is thans verbonden aan het Afrika-Studiecentrum te Leiden. Hij schrijft gedichten sinds 1962 en is eigenlijk al die tijd al, tot nu toe onopgemerkt, een belangrijk dichter, zoals **Leeftocht** bewijst.

Leeftocht bestaat uit drie afdelingen, die een hoogst boeiende ontwikkeling demonstreren. De titelafdeling, geschreven tussen 1963 en 1971, vormt een poging om op tamelijk hermetische wijze en met sterk verabsoluteerde beelden een individuele ervaringswereld te lijf te gaan.

De tweede afdeling, 'Dichten?', documenteert een overgangperiode, tussen 1972 en 1975, waarin het dichterschap onder de voet gelopen dreigt te worden door de fascinatie van wetenschappelijk onderzoek en het confectie-karakter van het wetenschappelijk taalgebruik. In de nieuwere gedichten, 'Riten', biedt de spanning tussen wetenschap en dichterschap de mogelijkheid om algemenere thema's weer op te nemen, en neemt een meer ontspannen en extensief taalgebruik de plaats in van het dwangmatig verpakken in mini-circuits van klank en betekenis.

Door het invoeren van aan de lezer onbekende begrippen en symbolen, die echter gemeengoed zijn binnen de Afrikaanse omgeving waaraan zij zijn ontleend, zijn deze gedichten een boeiende en belangwekkende neerslag geworden van de confrontatie tussen antropoloog en bestudeerde samenleving, tussen dichter en wereld, hunkering en werkelijkheid.